

[Indenrigsministeren.]

(*Oluf Pedersen:* Saa havde den været meget bedre). Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fik tilstrækkeligt gennemgaaet forleden Nat til, at det ærede Medlem kan holde sig uden for Debatten, i hvert Fald naar det ærede Medlem ikke er paa Talerstolen. — Forholdet er altsaa dette i Dag, at Regeringen vil blive angrebet paa det voldsomste af de københavnske Grundejere paa Grund af den særlige Konverteringsafgift, og paa den anden Side staa Retsforbundet selvfølgelig og angriber i tilsvarende Grad. Jeg tror, at det til dette Akkompagnement vil være fortrinligt at gennemføre det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Kyed afviste jo heller ikke § 18, ligesom jeg forstod, at Venstre overhovedet ikke afviste Forhandling om 2det Afsnit, men der var dog over det ærede Medlem Hr. Kyeds Udtalelser — hvad skal jeg kalde det — et Skær, der lod en ane, at man ikke vilde være ked af det, hvis man ganske langsomt kunde drukne denne § 18. Jeg vil haabe, jeg tager fejl i denne Bedømmelse af det ærede Medlems Tone. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem, naar han udtalte sig om en Undersøgelse i denne Forbindelse, er lige saa sikker paa, som jeg er, at vi netop her befinder os paa et Omraade, hvor maaske dette Tings Medlemmer, i hvert Tilfælde de, der har Berøring med Landbruget, er mere sagkyndige end næsten nogen, han være i øvrigt saa belæst en Mand som vel tænkeligt. Jeg er overbevist om, at netop Medlemmer af dette Ting sidder inde med tilstrækkelig Sagskundskab med Hensyn til de praktiske Følger af en saadan Udligningsfond.

Handelsministeren (Hauge): Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, har fremført en Række Indvendinger imod det Afsnit af Lovforslaget, som vedrører Handelsministeriet, i første Linie § 12. Disse Indvendinger er for det første rettet mod Bestemmelsen i § 12 om Bemyndigelse for Ministeren til at nedsætte Indlaansrenten af Indskud foretagne efter 31. August 1934. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Clausager, var han imod at give Ministeren denne Bemyndigelse, for det første fordi det var i Strid med givne Løfter til Sparekasserne nu ved Lov at bestemme en yderligere Sænkning af Indlaansrenten, for det andet, fordi det ikke er paakrævet, sagde det ærede Medlem, at have Mulighed for, at en saadan Rentesænkning kan finde Sted, eftersom der nu

ikke længere er Tale om nogen Afgift til Sparekasser og Banker til Dækning af Udgiften ved Rentelettelsen. Det ærede Medlem sagde: det er kedeligt at være med i Arbejdet for en yderligere Sænkning af Indlaansrenten, naar Forholdene ligger, som de ligger. Han føjede dog til: „hvis det kan undgaas“; deri ligger vel en Antydning af, at det ærede Medlem dog til syvende og sidst har den Opfattelse, at det ikke kan undgaas.

Det ærede Medlem Hr. Clausagers Udtalelser overraskede mig ikke saa lidt, thi de var i Virkeligheden baade usaglige og misvisende og for øvrigt tillige i Strid med Venstres egne Forslag tidligere om det samme Forhold. Hvad det paastaaede Løftebrud angaar, kan jeg henvise til, hvad jeg tidligere har sagt derom; jeg skal ikke komme videre ind paa dette nu ved denne Lejlighed, jeg kan tilføje, at dersom Venstre virkelig har næret den Opfattelse, at Sparekassernes Ledelse havde Krav paa ikke mere at blive stillet overfor en Sænkning af Indlaansrenten, hvorledes kunde saa Venstre for et Par Maaneder siden stille Forslag om en yderligere Nedsættelse af Indlaansrenten?

Venstres Forslag i denne Henseende kan læses i Landstingsudvalgets Betænkning angaaende Saneringslovforslaget, afgivet den 5. September 1934. Det første Stykke af det Ændringsforslag, som Venstre stillede i Landstinget dengang, lyder saaledes; med den højtærede Formands Tilalelse skal jeg oplæse det:

„Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til, hvis det maatte vise sig fornødent for Konverteringens Gennemførelse, at paabyde, at Banker, Sparekasser, andre Institutter og Selskaber samt Enkeltpersoner, som modtager Indskud til Forrentning, nedsætter Renten, som ydedes pr. 1. September 1934, med indtil $\frac{1}{2}$ pCt. for Tidsrummet indtil 11. December Termin 1935.“

Desuden indeholdt Venstres Ændringsforslag Bestemmelser om Undtagelser for mindre Indskud paa 1 000 og 2 000 Kr., men det vedkommer ikke selve det Princip, hvormod der er Tale. Det er derfor ligefrem urimeligt, at Venstre nu henviser til, at der er givet Sparekasserne Løfte om, at man ikke vil gaa til yderligere Nedslag i Indskudsrenten. Hvis et saadant Løfte var givet, maatte det medføre, at ogsaa Venstre maatte afholde sig fra ved Behandlingen af Lovforslag om Konvertering og deslige at stille saadanne Forslag, som Venstre her har gjort.